

ردیابی ویروس آنفلوانزا جنس A در کبوترهای وحشی

اطراف اهواز به روش RT-PCR

• منصور میاحی

استاد بهداشت و بیماری‌های طیور، دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز

• زهرا برومند (نویسنده مسئول)

استادیار بهداشت و بیماری‌های طیور، دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز

• محسن قربانی

رزیدنت بهداشت و بیماری‌های طیور، دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷-۰۳-۲۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷-۰۴-۱۷

Email: z.boroomand@scu.ac.ir

چکیده

بیماری آنفلوانزای پرندگان (AI) یک بیماری عفونی حاد با اهمیت جهانی است که موجب زیان‌های اقتصادی فراوانی در صنعت طیور می‌شود. ویروس آنفلوانزای پرندگان (AI) در جنس A ویروس آنفلوانزا در خانواده Orthomyxoviridae طبقه‌بندی شده است. ویروس‌های AI از بیش از ۱۰۰ گونه از پرندگان آزاد زی جدا شده است. کبوتر پرندگی است از خانواده Columbiforms که به دو صورت وحشی و اهلی یافت می‌شود که نژادهای مختلفی دارند و به دلیل پرواز آزاد، با پرندگان آبی و ماکیان بومی و صنعتی در ارتباط هستند از این رو ممکن است به انتقال AIV و بقاء آن در طبیعت کمک کنند. این مطالعه به منظور بررسی نقش کبوتر در گسترش ویروس آنفلوانزای پرندگان در اطراف اهواز انجام گرفت. بر این اساس بافت روده و نای از صد کبوتر وحشی صید شده در اطراف اهواز در ماه‌های مختلف سال ۱۳۹۶ نمونه‌گیری شد، پس از استخراج RNA و ساخت cDNA، ردیابی ژن پروتئین M جنس A ویروس آنفلوانزا با استفاده از پرایمرهای اختصاصی ژن M انجام گرفت. در مجموع از صد کبوتر مورد بررسی، هیچ مورد مثبتی در ردیابی ژن M باند ۴۵۰ جفت بازی یافت نشد. می‌توان چنین نتیجه گرفت که یا تحت تیپ‌های حاد ویروس آنفلوانزا در این منطقه وجود ندارند و یا کبوتر احتمالاً نقشی در انتشار ویروس آنفلوانزای پرندگان ندارد.

کلمات کلیدی: آنفلوانزای پرندگان، کبوتر وحشی، RT-PCR، اهواز

- Veterinary Researches & Biological Products No 121 pp: 57-62

Detection of genus A avian influenza viruses in the wild pigeons around Ahwaz, southwest of Iran, by RT- PCR

By: Mayahi M., Profeessro of Department of Clinical Science, Faculty of Veterinary Medicine, University of Ahvaz, Ahvaz, Iran. Boroomand, Z., (Corresponding Author) Assistant Professor of Department of Clinical Science, Faculty of Veterinary Medicine, University of Ahvaz, Ahvaz, Iran. and, Ghorbiani, M., Resident of Department of Clinical Science, Faculty of Veterinary Medicine, University of Ahvaz, Ahvaz, Iran.

Received: 2018-06-11 Accepted: 2018-07-08

Email: z.boroomand@scu.ac.ir

Avian influenza disease (AI) is an acute infectious disease with world-wide significance causing extensive economic losses in poultry industry. Avian influenza (AI) virus is classified in the genus influenza virus A within the family Orthomyxoviridae. AI viruses have been isolated from more than 90 species of free-living birds. The pigeon is from the family of Columbiforms, which are found in wild and domestic species of different races and With regard to free flying, they are associated with migratory birds, indigenous and industrial chickens, so it may help the transmission of AIV and its survival in nature. This study was conducted to investigate the role of wild pigeons in the spread of avian influenza viruses in the Ahvaz region, by RT-PCR. The tracheal and intestine samples were taken from the one hundred wild pigeon caught around Ahvaz in different months of the year. After extraction of RNA and cDNA production, detection of M gene of influenza A virus was performed using specific primers of M gene. In total, of these hundred pigeons examined, no positive finding was found in the M gene of 450 bp. It was concluded that pigeon approximately not play a role in spreading avian influenza viruses.

Key words: avian influenza virus, wild pigeons, RT- PCR, Ahvaz

مقدمه

کبوتر پرندهای است از خانواده Columbiforms که به دو صورت وحشی و اهلی یافت می‌شود که نژادهای مختلفی دارند، معروفترین نژاد آن‌ها کبوتر خانگی با نام علمی *Columba domestica* و کبوتر صحرایی *Columba livia* است. ویروس‌های خانواده اورتومیکسو و پریده در پنج جنس مجزا قرار دارند: Influenzavirus A، Influenzavirus B و Influenzavirus C (که این جنس‌ها را به ترتیب تحت عنوان تیپ‌های A، B و C نیز می‌نامند)، Togotovirus (ویروس‌های Tick born که گهگاه باعث عفونت پستانداران می‌شوند) و Isavirus، که عامل عفونت کم خونی آزاد ماهیان می‌باشد. فقط ویروس‌های جنس Influenzavirus A باعث عفونت پرندگان می‌شوند (۱). این ویروس‌ها در چندین تیپ بر اساس ویژگی‌های آنتی‌ژنتیکی گلیکو پروتئین‌های سطحی با هم‌آگلوتینین (HA) و نورآمینیداز (NA) طبقه‌بندی می‌شود (۲، ۱۰) گروهی که قادر به ایجاد بیماری و تلفات شدید می‌باشند تحت عنوان ویروس‌های با بیماری‌زایی زیاد (HPAI) و گروهی دیگر که چندان بیماری‌زا نبوده و باعث بروز تلفات زیادی نمی‌شوند، تحت عنوان ویروس‌های با بیماری‌زایی کم (LPAI) طبقه‌بندی می‌شوند. تمامی پاندمی‌های ناشی از ویروس‌های با بیماری‌زایی بالا از تحت تیپ‌های H5 و H5 هستند (۴). ویروس‌های آنفلوانزا جنس A از پرندگان آبی وحشی منشأ گرفته‌اند که به‌عنوان مخزن طبیعی عمل می‌کنند (۶، ۱۳) با توجه به مدت زمان طولانی همزیستی، پرندگان

آبی به صورت پایدار و مقاوم میزبان این ویروس‌ها می‌باشند (۱۶، ۱۸). شیوع بیماری فوق حاد HPAI باعث ایجاد یک نگرانی سلامت عمومی تنها در میان جمعیت‌های ماکیان می‌شود؛ زیرا اعتقاد بر این بوده است که میزبان‌های طبیعی یعنی پرندگان آبی در بیماری HPAI مقاومت نشان می‌دهند (۵). از اواخر سال ۲۰۰۳، چندین همه‌گیری منطقه‌ای ویروس‌های آنفلوانزای پرندگان H5N1 با پاتوژنسیته بالا آشکار شد که در میان پرندهای آبی و پرندگان وحشی هم بیماری‌زایی داشته که این مسئله نشان‌دهنده این است که این ویروس‌ها ویژگی‌های بیولوژیکی مجزایی در مقایسه با ویروس‌های اپیدمی HPAI قبلی داشتند. بر طبق مطالعات قبلی کبوترها علیه ویروس‌های HPAI مقاومت نشان می‌دادند بنابراین اکثر محققین عقیده داشتند که کبوترها نقش جزئی در شیوع ویروس‌های H5 دارند (۸، ۹، ۱۱، ۱۲). از سال ۲۰۰۲ مطالعات نشان‌دهنده درگیری کبوترها به‌صورت بالقوه بوده است و در طی شیوع‌های H5N1 پرندگان وحشی و اهلی از بین رفته‌اند؛ بنابراین توافقات عمومی از آن سال‌ها شروع به تغییر کرد و احتمال حساسیت کبوترها به HPAI افزایش پیدا کرد (۵). اعتقاد بر این است که کبوتر، اغلب در بازارهای پرند فروشی در کشورهای آسیای شرقی فروخته می‌شود، در برابر ویروس‌های آنفلوانزا مقاوم است (۸، ۹، ۱۱، ۱۲). بنابراین، اجماع عمومی بر این بوده که کبوترها در انتقال ویروس آنفلوانزا نقش کمی دارند. گزارش‌های بعدی در سال ۲۰۰۲ کبوترانی را نشان می‌دهد که به‌طور بالقوه در

حاوی مولکول‌های اسید ریبونوکلیئیک است، به طوری که با مایع در فاز میانی مخلوط نگردد برداشت شد و به لوله‌های جدید منتقل گردید. در مرحله بعد، هم‌حجم با این مایع، ایزوپروپانول برای نامحلول کردن ژنوم‌اضافه‌شده، کاملاً مخلوط گردیده و ۱۵ دقیقه روی یخ نگاه‌داری شد. مجدداً لوله‌ها به مدت ۱۵ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد در ۱۲۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ شد. پس از دور ریختن مایع رویی و مشاهده پلت سفیدرنگ قطره اشکی در ته لوله، ۱ میلی‌لیتر اتانول ۷۵ درصد به لوله‌ها اضافه شده و کاملاً مخلوط گردید تا پلت‌ها حل گردد. در مرحله بعدی، لوله‌ها به مدت ۸ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد در ۷۵۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ شدند.

در انتها مایع رویی را دور ریخته، اجازه داده شد تا در دمای اتاق تمام الکل تبخیر شود و رسوب خشک گردد. سپس ۵۰ میلی‌لیتر آب مقطر استریل به هر لوله اضافه شده و در فریزر ۷۰- تا زمان ساخت cDNA نگهداری شد.

ردیابی ژن پروتئین M ویروس آنفلوانزای A از نمونه‌های بافتی

ساخت cDNA از RNA استخراج شده با استفاده از کیت Takara (PrimeScript™ RT reagent Kit, Japan) طبق دستور شرکت سازنده انجام شد. برای این کار از زوج آغازگرهای شناساگر ژن M (۱۰) استفاده گردید. مشخصاً زوج آغازگرهای مورد استفاده در جدول ۱ آمده است. برای انجام این واکنش ۵/۵ میلی‌کرولیتر از RNA استخراج شده همراه با ۰/۵ میلی‌کرولیتر از هر یک از آغازگرهای اختصاصی ژن M با غلظت ۲۰ پیکومول در میلی‌کرولیتر، ۰/۵ میکرولیتر از آغازگرهای عمومی الیگودی‌تی با غلظت ۵۰ میکرومول در ۱۰۰ میلی‌کرولیتر و ۰/۵ میکرولیتر رندم هگزامر با غلظت ۱۰۰ میکرومول در ۱۰۰ میلی‌کرولیتر مخلوط و به مدت ۱۵ دقیقه در دمای ۴۲ درجه سانتی‌گراد و سپس ۵ ثانیه در دمای ۸۵ درجه انکوبه شدند. cDNA‌های ساخته شده بلافاصله تا زمان استفاده به فریزر ۲۰- منتقل شدند.

آزمون RT-PCR

جهت انجام PCR از دستگاه ترموسایکلر استفاده شد. مواد و مقادیر مورد نیاز برای واکنش در حجم ۲۰ میکرولیتر شامل: ۳ میکرولیتر cDNA، ۰/۵ میکرولیتر از هر یک از پرایمرها در غلظت ۲۰ پیکومول در میکرولیتر، ۱۰ میکرولیتر مسترمیکس آمپلیکون (دانا‌مارک) با غلظت ۱/۵ Mglc۲ میلی‌مولار و آب مقطر استریل ۶ میکرولیتر چرخه‌ی دمایی

شیوع H5N1 در پرندگان اهلی و وحشی دخیل بوده و از بین رفته‌اند، عقیده عمومی در مورد حساسیت احتمالی کبوتر به آنفلوانزا تغییر کرده است (۳،۱۷). حساسیت کبوتر به ویروس و نقش کبوتر در انتقال ویروس آنفلوانزای پرندگان به پرندگان اهلی و انسان همچنان بحث‌برانگیز است. بر این اساس، هدف از این مطالعه، ردیابی ویروس آنفلوانزا جنس A در کبوترهای وحشی اطراف اهواز به منظور تعیین نقش کبوترهای وحشی در گسترش این ویروس می‌باشد.

مواد و روش کار

نمونه‌گیری از زمستان ۱۳۹۵ تا زمستان ۱۳۹۶ انجام گرفت. برای این هدف، نمونه‌های نای و روده (بخشی از روده که شامل لوزه‌های سکومی، ایلیوم و سکوم می‌شود حدود یک سانتی‌متر جدا شد، لوزه‌های سکومی محل مناسبی جهت ردیابی ویروس آنفلوانزا می‌باشد) صد کبوتر وحشی تازه شکار شده توسط مردم محلی از نقاط مختلف اهواز (مرکز استان خوزستان در جنوب غربی ایران) جمع‌آوری و تا زمان انجام آزمایش در دمای منفی ۷۰ درجه سانتی‌گراد نگهداری شدند. لازم به ذکر است که در منطقه خوزستان مردم محلی با تور پرندگانی مثل کبوترهای وحشی، گنجشک و ... را شکار کرده و پس از جدا نمودن سر آنها در بازارهای محلی بفروش می‌رسانند. جهت انجام این تحقیق، این پرندگان از بازارهای محلی خریداری شدند.

ردیابی ویروس آنفلوانزا

استخراج RNA از نمونه‌های بافتی و مایع آلانتویک

استخراج RNA با استفاده از محلول استخراج RNX plus شرکت سیناژن و بر طبق دستورالعمل شرکت سازنده انجام گرفت. ابتدا پس از خروج نمونه‌ها از فریزر ۷۰- درجه سانتی‌گراد و ذوب شدن نمونه‌ها، بافت‌های نای و روده بصورت جداگانه هموزن شده و به ۵۰ تا ۱۰۰ میلی‌گرم از نمونه‌های هموزن جهت استخراج RNA ۱۰۰۰ میلی‌کرولیتر RNX به منظور لیز سلول و اجزای آن و آزاد شدن اسید نوکلئیک، به هر لوله حاوی ۵۰-۱۰۰ میلی‌گرم بافت هموزن اضافه شده و به مدت ۵ دقیقه در دمای اتاق باقی می‌ماند. سپس ۲۰۰ میلی‌کرولیتر از کلروفرم به لوله‌ها اضافه کرده و به مدت ۱۵ ثانیه لوله‌ها را به شدت تکان داده و به مدت ۵ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد قرارداده شد. در مرحله بعدی لوله‌ها به مدت ۱۵ دقیقه در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد در ۱۲۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوژ شد. مایع رویی، که

جدول ۱- توالی نوکلئوتیدی و جایگاه آغازگرهای مورد استفاده در ردیابی ویروس آنفلوانزا

جایگاه	توالی	ژن	الیگونوکلئوتید
۱۰۰-۱۲۱	GGGAAGAACACAGATCTTGAGG	M	CN۱
۵۳۱-۵۵۰	TGCTGGCTAGCACCATTCTC	M	CN۲

واکنش در جدول ۲ درج شده است.

لازم به ذکر است که در تمامی مراحل واکنش PCR یک نمونه کنترل منفی (آب DEPC به جای DNA) و یک نمونه کنترل مثبت (RNA استخراج شده از مایع آلتوتویک حاوی ویروس H₅N₁/A/chicken/Iran/AIa/۲۰۱۳) قرار داده شد.

آنالیز محصول PCR

پس از پایان چرخه‌ی حرارتی PCR، محصول به دست آمده در ژل آگارز ۱ درصد حاوی رنگ ایمن الکتروفورز شد. پس از اتمام کار دستگاهها استفاده از دستگاه ترانس ایلومیناتور حضور باند اختصاصی مورد نظر (۴۵۰ جفت بازی ژن M) مورد بررسی قرار گرفت.

نتایج

تحقیق، در طی یک سال از زمستان ۱۳۹۵ تا زمستان ۱۳۹۶ انجام گرفت. تعداد صدکبوتر وحشی از نقاط مختلف جنوب، شمال، شرق و غرب اطراف شهر اهواز که دارای تراکم بالایی از نظر صنعت پرورش طیور بودند، صید شدند و پس از انتقال نمونه برداری از روده و نای آنها به عمل آمد. از صد نمونه کبوتر اخذ شده هیچ مورد مثبتی از ردیابی ژن پروتئین M باند ۴۵۰ جفت بازی دیده نشد (شکل ۱).

بحث

آنفلوانزای پرندگان یک بیماری حاد و بسیار مسری است که در گونه‌های مختلف پرندگان منتشر می‌شود. انتشار ویروس‌های AI در سراسر جهان آفریقا، آسیا، استرالیا، اروپا و آمریکای شمالی و جنوبی گزارش شده است (۱۵). در این تحقیق حضور جنس A ویروس آنفلوانزای پرندگان در کبوترهای وحشی اطراف اهواز با ردیابی ژن M انجام گرفت و هیچ مورد مثبتی در نتایج مشاهده نگردید. این نتایج می‌تواند نشان‌دهنده نقش ضعیف کبوترها در انتشار ویروس آنفلوانزای پرندگان باشد. تحقیقات قبلی نیز نشان داده‌اند که کبوترها کاملاً مقاوم و یا کمترین حساسیت را به عفونت با ویروس‌های آنفلوانزا داشته‌اند (۸،۹،۱۴). گروه‌هایی از کبوترها

با ویروس‌های حاد و غیر پاتوژن آنفلوانزا آلوده شدند در طول دوره مشاهده ۲۱ روز سالم باقی‌ماندند، ویروس را دفع نکردند حتی بر علیه این پاتوژن‌ها پادتنی نیز تولید نشد (۱۱). تحقیقات بیشتری نشان داده است که کبوترها بیشتر مقاوم بوده و احتمالاً نقش اپیدمی و لوژیک ناچیزی در انتشار ویروس‌های حاد آنفلوانزا (H₅N₁) در مقایسه با ماکیان، بلدرچین و اردک‌ها داشته باشند (۱۲). برخلاف این یافته‌ها، ایس و همکاران (۳) دریافتند که ویروس H₅N₁ می‌تواند کبوتر را آلوده کرده و سبب ایجاد بیماری در آنها شود. اگر چه اثربخشی عفونت در بین پرندگان متفاوت است، اما نتایج سرولوژیک تولید پادتن نشان می‌دهد که احتمال عفونی شدن کبوترها وجود دارد. یافته این محققین، چندین گزارش از حساسیت کبوتر به ویروس‌های آنفلوانزا تحت تیپ H₅N₁ را تایید کرد. به طور مثال، در طی شیوع آنفلوانزای پرندگان تحت تیپ H₅N₁ در هنگ‌کنگ در سال ۲۰۰۲، یک کبوتر مرده یافت شد. علاوه بر این، یک ویروس H₅N₁ در اندونزی، بیماری‌زایی قابل توجهی را در کبوترهای آلوده نشان داد (۷)؛ بنابراین احتمال می‌رود ویروس‌های جدیدی در سراسر جهان از جمله چین توزیع شده باشند که نسبت به سویه‌های H₅N₁ قبل از سال ۲۰۰۲، قادر به ایجاد حساسیت در کبوتر باشند (۵). چندین گزارش وجود دارد که بیانگر عدم انتقال یا انتقال کم از طریق تماس کبوتران آلوده به سایر حیوانات است. با این حال، در طول شیوع دوم آنفلوانزای پرندگان در اندونزی در سال ۲۰۰۶، حداقل یک مورد انسانی مرگبار از عفونت با ویروس H₅N₁ گزارش شد که در آن قربانی سابقه تماس با کبوتر را در خانه خود داشته است (۵).

نتیجه‌گیری کلی

یافته‌های ما عدم آلودگی کبوترهای وحشی اطراف اهواز، جنوب غربی ایران، به آنفلوانزای پرندگان (جنس A) را نشان داد می‌توان چنین نتیجه گرفت که یا تعداد نمونه‌های مورد بررسی کم بوده و نیاز است که موارد بیشتری مورد بررسی قرار گیرند و یا اینکه به‌طور کلی تحت تیپ‌های حاد ویروس آنفلوانزا در منطقه وجود ندارند. می‌توان نتیجه گرفت که کبوتر احتمالاً نقشی در انتشار ویروس آنفلوانزای پرندگان ندارد.

جدول ۲- چرخه‌ی دمایی استفاده‌شده در ردیابی ژن M

دما (سانتی گراد)	زمان	دما (سانتی گراد)	دما (سانتی گراد)	دما (سانتی گراد)
۱	۲ دقیقه	۹۴	دما (سانتی گراد)	اول
۳۵	۳۵ ثانیه	۹۴	دما (سانتی گراد)	دوم
	۴۵ ثانیه	۵۴/۹	دما (سانتی گراد)	
۱	۴۵ ثانیه	۷۲	دما (سانتی گراد)	سوم
	۵ دقیقه	۷۲	دما (سانتی گراد)	

Avian Diseases 50(2):269-272.

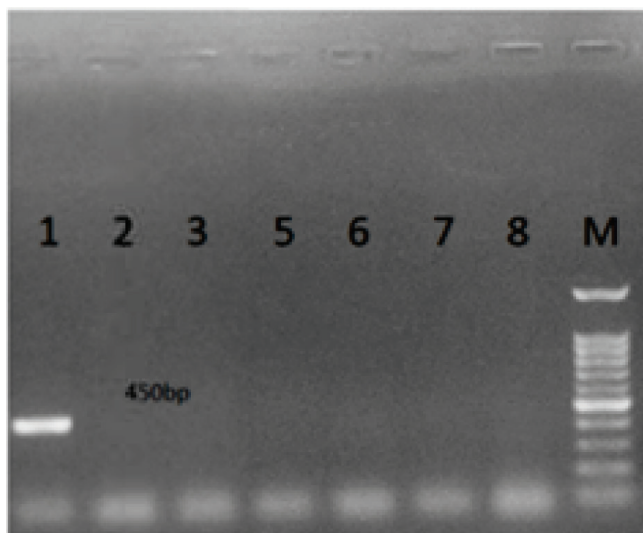
5. Jia, B., J. Shi, Y. Li, K. Shinya, Y. Muramoto, X. Zeng, G. Tian, Y. Kawaoka and H. Chen. 2008. Pathogenicity of Chinese H5N1 highly pathogenic avian influenza viruses in pigeons. *Archives of Virology* 153:1821-1826.
6. Kawaoka, Y., T.M. Chambers, W.L. Sladen and R. G. Webster. 1988. Is the gene pool of influenza viruses in shorebirds and gulls different from that in wild ducks? *Virology* 163:247-250.
7. Klopfeisch, R., O. Werner, E. Mundt, T. Harder and J. Teifke. 2006. Neurotropism of highly pathogenic avian influenza virus/ chicken/Indonesia/2003 (h5n1) in experimentally infected pigeons (*Columbia livia f. domestica*). *Veterinary Pathology* 43:463-470.
8. Liu, M., Y. Guan, M. Peiris, S. He, R.J. Webby, D. Perez and R.G. Webster. 2003. The quest of influenza A viruses for new hosts. *Avian Diseases* 47:849-856.
9. Liu, Y., J. Zhou, H. Yang, W. Yao, W. Bu, B. Yang, W. Song, Y. Meng, J. Lin, C. Han, J. Zhu, Z. Ma, J. Zhao and X. Wang. 2007. Susceptibility and transmissibility of pigeons to Asian lineage highly pathogenic avian influenza virus subtype H5N1. *Avian Pathology* 36:461-465.
10. Mohammadi, M., M. Masoudian, Y. Nemati and S. Seifi. 2010. Serological and RT-PCR Assays for detection of Avian influenza of domestic pigeons in kavara area (Fars province, Iran), *Bulgarian*

تشکر و قدردانی

نویسندگان وظیفه خود می‌دانند از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه شهید چمران اهواز که پژوهش فوق را حمایت مالی نمودند، تشکر و قدردانی نمایند.

منابع مورد استفاده

1. Alexander, D.J. 2007. Summary of avian influenza activity in Europe, Asia, Africa and Australia 2002 – 2006. *Avian Diseases* 51: 161-166.
2. Chen, H., Y. Li, Z. Li, J. Shi, K. Shinya, G. Deng, Q. Qi, G. Tian, S. Fan, H. Zhao, Y. Sun and Y. Kawaoka. 2006. Properties and dissemination of H5N1 viruses isolated during an influenza outbreak in migratory waterfowl in western China. *Journal of Virology* 80:5976-5983.
3. Ellis, T.M., R.B. Bousfield, L.A. Bissett, K.C. Dyrting, G.S. Luk, S.T. Tsim, K. Sturm-Ramirez, R.G. Webster, Y. Guan and J.S. Malik Peiris. 2004. Investigation of outbreaks of highly pathogenic H5N1 avian influenza in waterfowl and wild birds in Hong Kong in late 2002. *Avian Pathology* 33:492-505.
4. Hsiu Fang, T., Y. Yang Lien, M. Chu Cheng, H. Jung Tsai Source. 2006. Resistance of Immune-Suppressed Pigeons to Subtypes H5N2 and H6N1 Low Pathogenic Avian Influenza Virus.

شکل ۱- محصول RT-PCR نمونه‌های کبوتر وحشی با آغازگرهای ژن پروتئین M آنفلوآنزا، M: مارکر (۱۰۰ bp) شماره ۱: کنترل مثبت، شماره ۲: کنترل منفی، شماره‌های ۳ تا ۸ نمونه‌های منفی.

Journal of Veterinary Medicine 13(2): 117–121.

11. Panigrahy, B., D. A. Senne, J. C. Pedersen, A. L. Shafer, J. E. Pearson. 1996. Susceptibility of pigeons to avian influenza. *Avian Diseases* 40:600–604.
12. Perkins, L. E. and D. E. Swayne. 2002. Pathogenicity of a Hong Kong origin H5N1 highly pathogenic avian influenza virus for emus, geese, ducks, and pigeons. *Avian Diseases* 46:53–63.
13. Slemons, R.D., D. C. Johnson, J. S. Osborn and F. Hayes. 1974. Type-A influenza viruses isolated from wild free-flying ducks in California. *Avian Diseases* 18:119–124.
14. Shortridge, K.F. 1999. Poultry and the influenza H5N1 outbreak in Hong Kong, 1997: abridged chronology and virus isolation. *Vaccine* 17 (Suppl.1): S26–S29.
15. Swayne, D.E., D. L. Suarez and L. D. Sims. 2013. Influenza. Pp. 181–218, In: Diseases of Poultry. Swayne D.E., Glisson, J.R., Mc-

Dougald, L.R., Nolan, L.K., Suarez, D.L., Nair, V. 13th ed. Blackwell Publishing, Ames, IA, U.S.A.

16. Webster, R.G., Bean, W.J., Gorman, O.T., Chambers, T.M., Kawaoka, Y. 1992. Evolution and ecology of influenza A viruses. *Microbiological Reviews* 5:152–179.
17. Werner, O., E. Starick, J. Teifke, R. Klopffleisch, T. Y. Prajitno, M. Beer, B. Hoffmann, T. C. Harder. 2007. Minute excretion of highly pathogenic avian influenza virus A/chicken/Indonesia/2003 (H5N1) from experimentally infected domestic pigeons (*Columba livia*) and lack of transmission to sentinel chickens. *Journal of General Virology* 88:3089–3093.
18. Wright, P.F., G. Neumann and Y. Kawaoka. 2006. Orthomyxoviruses. Pp. 1691–1740, In: Fields virology. Knipe, D.M., Howley, P.M., Griffin, D.E., Martin, M.A., Lamb, R.A. (eds). Lippincott Williams & Wilkins, Philadelphia.

